

3. Конституція України: закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. ст. 141.
4. Горбунова Л. М. Підзаконні нормативно-правові акти: організаційно-правові питання забезпечення законності: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ: КНЕУ, 2005. 21 с.
5. Харитонов Є. О. Цивільний кодекс України: наук.-практ. комент. Київ: Правова єдність, 2010. 749 с
6. Майданик Р. А. Коментар до Цивільного кодексу України (глави 1, 2, 9, 10, 11, 70). URL: <http://legalexpert.in.ua/komkodeks/gk/79-gk/367-7.html>.
7. Беляневич О. А. Господарське договірне право України (теоретичні аспекти): монографія. Київ: Юрінком Інтер, 2006. 589 с.

Городнича К. Д.,

курсант

факультету підготовки фахівців для
підрозділів превентивної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Мітусова К. С.,

викладач кафедри

цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПІДСТАВИ ВИНИКНЕННЯ, ЗМІНИ ТА ПРИПИНЕННЯ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Почнемо з того, що цивільне право як галузь права регулює передусім цивільно-правові відносини, тобто відносини, що складаються щодо певних матеріальних благ (крім речей, до матеріальних благ потрібно віднести роботи, послуги та інше «майно»).

Цивільне право здатне регулювати вельми широкий масив суспільних відносин у певній сфері. Але власними силами відповідні норми права створюють лише абстрактну можливість такого регулювання.

Цивільно-правові відносини вказують на підстави, за яких абстрактно-можливе регулювання перетвориться на реальне. Тоді учасники цих відносин стануть володарями відповідних правочинів (суб'єктивних юридичних прав) та носіями суб'єктивних юридичних обов'язків.

Такі підстави називають юридичними фактами, тобто обставинами, з якими норми права пов'язують виникнення, зміну та припинення суб'єктивних юридичних прав та обов'язків. Ці права та обов'язки складаються між певними суб'єктами, складаючи з-поміж них правове ставлення [1, с. 132].

Наявність норм цивільного права та можливих суб'єктів, які мають правоздатність та дієздатність, є необхідною передумовою для виникнення цивільних правовідносин, їх зміни та припинення.

Але самі норми громадянського права не призводять до виникнення цивільних правовідносин. Для їх виникнення необхідні обставини, настанням яких норми цивільного права пов'язують певні правові наслідки. Обставини, з якими норми цивільного права пов'язують виникнення, зміна чи припинення цивільних правовідносин, називаються юридичними фактами цивільного права.

Для виникнення деяких цивільних правовідносин недостатньо одного юридичного факту, а потрібна наявність двох або більше юридичних фактів. Наприклад, для визнання технічного рішення винаходом чи корисною моделлю недостатньо вирішити технічне завдання на рівні винаходу або корисної моделі, а потрібно отримати патент на відповідне рішення.

Сукупність юридичних фактів, на основі яких виникає, змінюється чи припиняється цивільне правовідносини, називається цивільно-правовим юридичним складом.

Цивільно-правовими правовідносинами є зв'язок між його учасниками, в силу якого вони виступають як володар суб'єктивних цивільних прав і носіїв суб'єктивних цивільних обов'язків

Цивільні права та обов'язки виникають, змінюються та припиняються із підстав, передбачених законом та іншими правовими актами, і навіть з дій громадян, і юридичних осіб, які хоч і передбачені законом чи такими актами, але з загальних засад і сенсу цивільного законодавства породжують цивільні права та обов'язки [2, с. 480].

Договір, як один із інститутів цивільного права, має суттєві особливості в порівнянні з іншими юридичними фактами, які надалі не впливають на поведінку сторін.

Договір відрізняється від інших юридичних фактів тим, що він не тільки дає підстави для застосування тієї чи іншої норми права до конкретного випадку і для виникнення, зміни чи припинення конкретного правовідносини, а й безпосередньо регулює поведінку сторін, визначає права та обов'язки учасників створюваного ним правовідносини. Це впливає із сутності договору як угоди сторін, акту їхньої волі. Своєю угодою, своєю волевиявленням сторони відповідно до норм об'єктивного права приймають він певні обов'язки і набувають певні права.

Договір посідає найважливіше місце у механізмі правового регулювання цивільних відносин. Представники загальної теорії держави та права, досліджуючи складний процес правового регулювання, що виділяють у ньому такі стадії: регламентація цивільних відносин (нормотворчість); поява суб'єктивних прав та суб'єктивних юридичних зобов'язань; реалізація суб'єктивних прав та суб'єктивних юридичних обов'язків, втілення їх у конкретній, фактичній поведінці учасників суспільних відносин; застосування права.

Відповідно до цього цивільно-правові відносини виникають, змінюються або припиняються:

- з договорів та інших угод, передбачених законом;
- з актів державних органів та органів місцевого самоврядування, які передбачені законом як підстава виникнення цивільних прав та обов'язків;
- із судового рішення, яке встановило цивільні права та обов'язки;
- внаслідок придбання майна на підставах, що допускаються законом;
- внаслідок створення творів науки, літератури, мистецтва, винаходів та інших результатів інтелектуальної діяльності;
- внаслідок заподіяння шкоди іншій особі;
- внаслідок інших дій громадян та юридичних осіб;
- внаслідок подій, з якими закон чи інший правовий акт пов'язує настання цивільно-правових наслідків.

У висновках варто сказати, що цивільно-правові відносини є важливим та невід'ємним інститутом чинного цивільного права України. Цивільні правовідносини виникають, змінюються та припиняються на підставі юридичних фактів.

Список використаних джерел:

1. Борисова В. І., Іванова К. Ю., Карнаух Б. П., Ходико Ю. Є. Цивільне право України: навч. посіб. до складання вступ. випробування в магістратуру у форматі ЗНО. Харків: Право, 2021. 396 с.
2. Борисова В. І., Баранова Л. М., Бегова Т. І. та ін. Цивільне право: підручник: у 2 т. Харків: Право, 2011. Т. 1. 656 с.

Галілей Я. В.,

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Моїсеєнко Д. М.,

доцент кафедри

цивільно-правових дисциплін

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук

СПРОЩЕНЕ ПОЗОВНЕ ПРОВАДЖЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Впровадження воєнного стану в Україні зумовило низку характерних змін, що впливають на різноманітні сфери суспільства. Незважаючи на загрози та небезпеку конституційні державні інституції повинні невідпинно функціонувати. Перш за все, дане положення стосується системи судоустрою,